

РЕШЕНИЕ

№ 181

гр. Свиленград, 26.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Цвета Ив. Данаилова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200397 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58а и сл. от ЗАНН.

Внесена е административнонаказателна преписка (АНП) от Директора на Регионална дирекция по горите (РДГ) - Кърджали по издаден Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия **ЮИДП-17 2022 № 000331 от 14.02.2023 година** по компетентност за налагане на Безвъзмезден труд в полза на обществото на **В. О. А. с ЕГН ******* от град *********, на основание чл. 266, ал. 3 от Закона за горите (ЗГ).

Административнонаказващият орган (АНО) – **Директорът на РДГ - Кърджали**, редовно призован, не се явява.

Нарушителят **В. О. А.**, редовно призован, не се явява.

По делото са събрани писмени доказателства.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени доказателства, установи следното от фактическа страна:

В. О. А. с ЕГН ***** от град *********.

От анализа на събраните по делото доказателства е видно, че на 14.02.2023 година в гр.Свиленград на улица Крайречна, Г.Н.К. , който работи на длъжност „Главен специалист - Горски надзирател при РДГ – Кърджали към Изпълнителна агенция по горите” съвместно с колегата си С.Н.С.

констатирано, че нарушителят **В. О. А.** транспортира с конска каруца - дърва за огрев - върба, немаркирани с контролна горска марка,общинска или производствена такава. Дървата са измерени в присъствието на нарушителя от горските служители с метър и е установено количеството им – 0.5 пр.куб.м.

Г.Н.К. съставил срещу **В. О. А.** АУАН серия **ЮИДП-17 2022 № 000331** от **14.02.2023** година, а именно за това, че на 14.02.2023 година в гр.Свиленград, на улица Крайречна, лицето транспортира с конска каруца - дърва за огрев - върба - 0.5 пр.куб.м, немаркирани с контролна горска марка,общинска или производствена такава.

АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и свидетел я по Акта - С.Н.С..

Нарушителят отказал да подпише така съставения АУАН,поради което като свидетел на отказа е вписан Пламен Митков Гогов,който е удостоверил отказа чрез полагане на подписа си .

С Разписка серия **ЮИДП-17 2023 № 000307** година процесните дърва,конска каруца и конски кушум са предадени за отговорно пазене на С.Н.С..

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не е постъпило писмено Възражение.

За така констатираното нарушение бил съставен Констативен протокол /серия ЮИДП-17 №000308 от същата дата.

След получаване на посочения АУАН, ведно с преписката, Директорът на РДГ - Кърджали установил, че извършеното от **В. О. А.** нарушение е повторно - извършено в едногодишния срок от влизане в сила на Наказателно постановление (НП) № 2321/23.06.2022 година на Директора на РДГ – Кърджали, влязло в сила на 22.07.2022 година и Наказателно постановление (НП) № 2504/19.08.2022 година на Директора на РДГ – Кърджали, влязло в сила на 09.09.2022 година, с което на **В. О. А.** за нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ са му наложени административно наказание „Глоба” в размер на от по 150 лв.

Предвид на това, че **В. О. А.** е наказан за друго такова нарушение по чл. 266, ал. 1 от ЗГ и въз основа на АУАН, АНО изпраща преписката в Районен съд - Свиленград, който да се произнесе по наказанието на нарушителя за нарушението по чл. 266, ал. 3 от ЗГ.

Материалната компетентност на актосъставителя да съставя АУАН за нарушения по ЗГ, се доказва предвид факта, че Г.Н.К. заема длъжността „Главен специалист - Горски надзирател в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите”, притежава средно – специално образование: Горско и ловно стопанство, квалификация Техник - лесовъд (видно от свидетелство за професионална квалификация), т.е. актосъставителя се явява оправомощено лице, съгласно разпоредбата на чл.

274, ал. 1, т. 1 от ЗГ, действало при изпълнение на служебните си задължения.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира писмените доказателства, приложени в Административнонаказателната преписка (АНП), приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство. Кредитираха се и всички други писмени доказателства, налични по делото.

Изложената по горе фактическа обстановка, се установява по категоричен начин от писмените доказателства.

*При така установената фактическа обстановка, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административнонаказателното производство, установи, че Искането е процесуално **допустимо**, тъй като е депозирано от надлежна страна - Директорът на РДГ - Кърджали. АНО е сезиран от длъжностно лице по смисъла на чл. 37, ал. 1 от ЗАНН съобразно изискванията на закона.

Разгледано по същество Искането на АНО, Съдът намира за **основателно** по следните съображения:

Процесният АУАН е издаден в съответствие на процесуалните правила: деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя е квалифицирано по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ.

Фактът, че при посочване на нарушената правна норма, актосъставителят не е посочил конкретната хипотеза, не води до различни правни изводи, защото в АУАН се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани от актосъставителя като нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е нарушена.

Действително в АУАН е посочен служебния адрес на свидетеля по Акта, а не личния, но този реквизит следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена и служебния му адреси, както и датата му на раждане, е налице пълно индивидуализиране на посоченото лице и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност. От друга страна констатираното не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като за да се окачества едно процесуално нарушение като съществено е от значение дали при допускането му по някакъв начин се ограничават или пречат правата на някоя от страните в процеса и конкретно в случая тези на нарушителя, което в случая не е налице.

Действително в АУАН не е посочено в какъв срок може да се подаде възражение, но с оглед изложеното по-горе, касаещо съществено процесуално нарушение и тъй като ако беше депозирано такова от страна на нарушителя АНО, респ. Съдът щеше да го разгледа, настоящият състав не счита, че това е нарушение, водещо на самостоятелно основание до отмяна на обжалвания акт.

Актът е издаден от компетентен орган съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 274, ал. 1, т. 1 от ЗГ. Нарушенията по този закон се установяват с Актове, съставени от служителите в Изпълнителната агенция по горите и в нейните структури, които заемат длъжност, за която се изисква лесовъдско образование. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 14.02.2023 година актосъставителят е заемал длъжността „Горски надзирател в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите” и притежава лесовъдско образование. Деянието е извършено в зоната на отговорност на РДГ – Кърджали, тъй като тя осъществява контрол по прилагането на закона по отношение на всички дейности, касаещи горските територии, т.е. тя е компетентна, на територията на Кърджалийска и Хасковска област в следните общини: Ардино, Кърджали, Черноочене, Момчилград, Джебел, Кирково, Крумовград, Ивайловград, Свиленград, Любимец, Харманли, Маджарово, Симеоновград, Хасково, Димитровград, Минерални бани, Стамболово и Тополовград.

При издаването на Акта е спазен предвидения от разпоредбата на ал. 1, изречение второ на чл. 34 от ЗАНН срок.

Съгласно нормата на чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, която не е маркирана с контролна горска марка, общинска или производствена такава.

От събраните по делото доказателства безспорно се установи описаното в Акта административно нарушение.

Безспорно е установено от събраните по делото писмени доказателства, че на 14.02.2023 година в гр.Свиленград на улица Крайречна , лицето транспортира с конска каруца - дърва за огрев - върба - 0.5 пр.куб.м, немаркирани с контролна горска марка,общинска или производствена такава . Кубатурата на дървата е измерена чрез използването на рулетка.

Не се твърди и не се установява от доказателствата по делото за надлежно маркиране на процесното количество.

Ето защо Съдът намира, че са налице обективните признаци от състава на нарушението по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ, в което нарушителят е обвинен.

Процесното нарушение е описано/удостоверено в Констативния протокол (съставен при проверката на място) така и в АУАН , т. е. той се явява част от административнонаказателното производство и нарушителят има възможност да се запознае с него.

Нарушението на чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ е формално и може да се извърши само при пряк умисъл.

В конкретния случай Съдът намира, че нарушението от страна на нарушителя е осъществено и от субективна страна при форма на вината пряк умисъл, за което се прави извод от неговото конкретно обективизирано поведение. Ноторно известно е изискванието, че дървесината следва да е маркирани с контролна горска марка, общинска или производствена такава.

В. О. А. е имал обективна представа, че транспортира дървесина която не е маркирана с контролна горска марка, общинска или производствена такава и че с това нарушава чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ, но го е извършил именно с тази цел.

Законодателят с промените в ЗАНН през 2021 година е указал какво е "повторност" на нарушенията като съгласно § 1, ал. 2 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗАНН, предвиденото наказание за повторно нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община се налага, когато нарушението от физическото лице или неизпълнението на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Законодателят е указал с тези промени в ЗАНН и какво следва да се разбира под нормата на нарушение от същия вид, като съобразно § 1, ал. 1, т. 6 от ДР на ЗАНН, "нарушение от същия вид от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община от същия вид" е това нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община, което осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение, независимо дали осъществява признаците на квалифициран или привилегирован състав.

От материалите по делото е видно, че нарушителят е бил наказан за извършено от него нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ с **Наказателно постановление (НП) № 2321/23.06.2022 година** на Директора на РДГ – Кърджали, влязло в сила на **22.07.2022 година** и **Наказателно постановление (НП) № 2504/19.08.2022 година** на Директора на РДГ – Кърджали, влязло в сила на **09.09.2022 година**, т. е. в едногодишен срок от влизането в сила на горесцитираните НП, като нарушителят отново е извършил същото административно нарушение в едногодишния срок от влязлите в сила НП, а именно: на **14.02.2023 година**.

Следователно извършеното от нарушителя изцяло припокрива нормата на "повторност" на нарушението.

От изложеното става ясно, че нарушителят е извършил процесното

нарушение в условията на "повторност", поради което и спрямо него следва да бъде приложена нормата на чл. 266, ал. 3 от ЗГ, съгласно която, когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, наказанието е Глоба от 500 лв. до 3 000 лв. или Безвъзмезден труд в полза на обществото, в редакцията на нормата към датата на деянието/към 13.01.2023г./, която е по-благоприятна в сравнение с действащата към момента, която предвижда глоба от 1000 до 10 000 лв. или безвъзмезден труд в полза на обществото/след 02.02.2023г./ .

Настоящия Съдебен състав счита, че с оглед степента на обществена опасност на нарушението, стойността на вредите, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените отношения, както и личността на нарушителя, който се явява нарушител на ЗГ, липсата на данни за постоянни трудови доходи от страна на нарушителя и с оглед целите на административните наказания, съобразно нормата на чл. 12 от ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, че следва да приеме Искането на АНО за налагането на административно наказание "Безвъзмезден труд в полза на обществото" за основателно.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗАНН, за административно нарушение, извършено повторно или на системно извършване, може да се предвижда наказание "Безвъзмезден труд в полза на обществото", което да се налага самостоятелно или едновременно с друго наказание по ал. 1. ". И тъй като, съобразно нормата на чл. 16а от ЗАНН, "Безвъзмездният труд" е труд, който се полага в полза на обществото без ограничаване на други права на наказания, то неговата продължителност не може да бъде по-малко от 40 часа и повече от 200 часа годишно за не повече от 2 последователни години, предвид разпоредбата на чл. 16а, ал. 2 от ЗАНН.

В конкретния случай Съдът счита, че следва да наложи административно наказание от този вид самостоятелно и в минимален размер за извършеното от **В. О. А.** нарушение, т. е. в размер на 40 часа годишно, съобразявайки се с разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН и тежестта на нарушението, размера на минималната работна заплата към датата на деянието – 780 лв. съгласно ПМС № 497/29.12.2022 година.

В хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да мотивират по-висок размер на административното наказание от минимално предвиденото.

Поради изложеното, Съдът приема, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с минималното наказание по закон, а именно: Безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година за извършеното нарушение.

В хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да мотивират по-висок размер на административното наказание от минимално предвиденото.

На основание чл. 81а, ал. 1 от ЗАНН наказанието „Безвъзмезден труд в полза на обществото” следва да се изпълни от пробационната служба по настоящият адрес на нарушителя.

За пълнота е необходимо да се отбележи, че процесното нарушение не следва да се третира като маловажно по смисъла на [чл. 28, вр. § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН](#). Съгласно [Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г](#) година по т.д. № 1/2007 година на ОСНК на ВКС, докладчик Съдията Блага Иванова преценката на АНО за „маловажност” на случая по [чл. 28 от ЗАНН](#) се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Приложеното поле на визириания нормативен регламент винаги е фактическо и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които нарушението е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т. н. Съгласно разпоредбата на § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН, „маловажен случай” е този, при който „извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид”. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визириания дефинитивна норма, а именно: „други смекчаващи обстоятелства”, които да редуцират степента на обществена вредност на деянието съпоставима с нарушенията от същия вид, доколкото и същото се явява повторно извършено в едногодишен срок от наказване на нарушителя за идентично административно нарушение.

В това производство Съдът е задължен на основание [чл. 58в, ал. 2 от ЗАНН](#) да се произнесе и за отнемането в полза на Държавата на вещите и предметите по [съл.чл.273,ал.1 от ЗГ](#).

Съгласно разпоредбата на [чл. 273, ал. 1 от ЗГ-Вещите](#), послужили за извършване на нарушение, както и вещите - предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, освен ако се установи, че са използвани независимо или против волята на собственика им.

Видно от цитираните АУАН , Констативен протокол и разписка за отговорно пазене, са задържани от нарушителя ,следните вещи : дърва за огрев - върба-0,5 пр.куб.м ; 1брой конска каруца и 1брой конски кошум,но доколкото от деловодната програма на съда се установи,че по **АНД**

№396/2023г. по описа на РС Свиленград,им произнасяне във връзка със иззети процесни вещи,то съдът намира,че не може два пъти да се произнесе за едно и също нещо.

По разноските:

Не се констатираха направени разноски по делото и такива не се претендират от страните,поради което съдът не дължи произнасяне.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 58в, ал. 1, т. 1 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

НАЛАГА на нарушителя **В. О. А. с Е Г Н ******* от град *********, за извършеното нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ при условията на повторност, за което е бил издаден **АУАН серия ЮИДП-17 2022 № 000331 от 14.02.2023 година** на основание чл. 266, ал. 3 от ЗГ, административно наказание **„БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД В ПОЛЗА НА ОБЩЕСТВОТО”** в размер на **40 (четиридесет) часа** за срок от **1 (една) година** .

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 81а, ал. 1 от ЗАНН наказанието **„БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД В ПОЛЗА НА ОБЩЕСТВОТО ”** наложено на нарушителя **В. О. А. с Е Г Н ******* от град ********* **ДА СЕ ИЗПЪЛНИ** от пробационната служба по настоящият адрес на нарушителя.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните.

След влизане на Решението в сила, на основание чл.81а,ал.2 от ЗАНН ,заверен препис от същото да се изпрати на съответната Пробационна служба,за сведение и изпълнение, с указание след изпълнение на наказанието ,да се изпрати на съда за прилагане по делото –препис от Доклада по чл. 81г, ал. 2 от ЗАНН.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____